

2. A második jogalap azon alapul, hogy a Bizottság az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének alkalmazása során tévesen alkalmazta a jogot, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési, illetve értékelési hibát követett el, amikor az EKT-szabályozás elemzésekor hibás megközelítést követett. A Bizottság a megtámadott határozat (124)–(126) preambulumbekkezdésében tévesen tekintette úgy, hogy a Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény) 9A. részének 9. fejezetében foglalt rendelkezések eltérnek az említett rész 5. fejezetében foglalt általános adórendelkezésektől.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének alkalmazásakor tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott határozat (127)–(151) preambulumbekkezdésében megállapította, hogy a szelektivitás kritériuma teljesül, mivel ténybeli és jogi szempontból hasonló helyzetben lévő vállalkozások eltérő bánásmódban részesülnek.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a nemzetközi és egyéb rendelkezésekről szóló 2010. évi adótörvény 371ID. szakasza szerinti 75 %-os mentességet igazolja az adórendszer jellege és általános szerkezete.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy az említett 9. fejezetben foglalt mentességek feltételeit teljesítő EKV-kra mint kategóriára kivetett adóteher sértené a felpereseknek az EUMSZ 49. cikkben biztosított letelepedési szabadságát.
6. A hatodik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a 75 %-os mentességgel és a rögzített aránnyal kapcsolatban nyilvánvaló mérlegelési, illetve értékelési hibát követett el.
7. A hetedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság határozata nem felel meg a hátrányos megkülönböztetés tilalma, illetve az egyenlőség általános uniós jogi elvének.
8. A nyolcadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot akkor is, amikor analógia útján alkalmazta az (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv⁽¹⁾ rendelkezéseit, illetve indokolatlanul támaszkodott az említett irányelvre, amely időbeli hatályánál fogva nem alkalmazandó.
9. A kilencedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének alkalmazásakor tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott határozat (176) preambulumbekkezdésében megállapította, hogy létezik egy kedvezményezett kategória (amelybe a felperesek is tartoznak), és hogy ők (a felperesek) támogatásban részesültek, amelyet a megtámadott határozat 2. cikkének (1) bekezdése értelmében vissza kell téríteni.

⁽¹⁾ A belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv (HL 2016. L 193., 1. o.; helyesbítés: HL 2018. L 48., 44. o.).

2019. október 17-én benyújtott kereset – Bujar kontra Bizottság

(T-708/19. sz. ügy)

(2020/C 10/48)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Marcin Bujar (Woluwe-Saint-Lambert Belgium) (képviselő: R. Wardyn ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a Bizottság 2018. december 20-i határozatát és
- a Bizottságot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik.

1. Az első, a személyzeti szabályzat VIII. melléklete 11. cikkének (2) bekezdésének és az általános végrehajtási rendelkezések 7. cikkének (1) bekezdésének megsértésére alapított jogalap:
  - az átvihető szolgálati éveket úgy kell kiszámítani, hogy a ténylegesen átvitt összegből le kell vonni az átvitel kérelmezése és a tényleges átvitel napja közötti tőkenövekedést;
  - a Személyi Juttatásokat Kifizető Hivatal tévesen számította ki az átvihető nyugdíjjogosultságokat a nemzeti hatóság által az ideiglenes határozatban közölt összeg alapján, míg a ténylegesen átutalt összeg az átvitel kérelmezése és a tényleges átvitel napja közötti tőkenövekedésből, a nyugdíjjogosultságoknak a nemzeti hatóság általi újraszámításából, valamint az átvitel kérelmezését megelőző időszak tőkenövekedéséből eredt.
2. A második, az Unió jogalap nélküli gazdagodására alapított jogalap:
  - az átvihető szolgálati időknél az ideiglenes összeg alapján történő számítását újra elvégezték, és az nem teljes mértékben felelt meg az átvitel kérelmezése és az átvitel tényleges napja közötti tőkenövekedésnek, ami az Unió jogalap nélküli gazdagodását eredményezte.

2019. október 17-én benyújtott kereset – Sthree és Sthree Overseas Holdings kontra Bizottság

(T-710/19. sz. ügy)

(2020/C 10/49)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Sthree plc (London, Egyesült Királyság) és Sthree Overseas Holdings Ltd (London) (képviselők: J. Lesar solicitor és K. Beal QC)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az EKT csoportfinanszírozási mentességgel kapcsolatban az Egyesült Királyság által végrehajtott SA.44896 állami támogatásról szóló, 2019. április 2-i C(2019) 2526 final alperesi határozatot annyiban, amennyiben az a felperesekre vagy bármelyikükre vonatkozik;
- kötelezze az alperest a felperesek költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek nyolc jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság az adórendszer elemzésére szolgáló referenciakeret megválasztásakor tévesen alkalmazta az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdését, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési, illetve értékelési hibát követett el. A Bizottság-nak az Egyesült Királyság társaságiadó-rendszerét kellett volna referenciakeretként figyelembe vennie, és nem csupán magát az ellenőrzött külföldi társaságokra (EKT) vonatkozó szabályozást.